

faa nær dertil, at hvis dette skulde være Be-
tingelsen for at faae Loven igjennem, tvivler
jeg ikke paa, at alle ærede Medlemmer vilde
slutte sig til Forslaget. Hvis det ikke skulde
være Tilfældet, vil det af mine Ytringer saa-
vel forrige Gang som denne Gang fremgaae,
at jeg med stor Sinds ro skal see paa, at Sagen
i det Hele taget bliver, som den nu er.

Indenrigsministeren: Ved Sagens
tidligere Behandling her i Thinget har jeg
allerede haft Vellykke til at udtale, at jeg paa
ingen Maade kunde tillæde Lovforslaget, som
det oprindeligt forelaa. Derimod seer jeg ikke
nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Lov-
forslaget med de Endringer, det høitærede
Udvalg har foreslaaet dertil. Skulde det høit-
ærede Thing imidlertid først forkaste Endrings-
forslagene og derpaa muligvis ogsaa Lovfor-
slaget, dets Heelhed, vilde dette selvfølgelig
maaffes nok forundre mig, men det vilde ikke
kunne kedre mig det Mindste, da jeg tidl-
igere har udtalt, at jeg ansaae Capitelstartens
hidtilværende Ansættelse for at være temmelig
uregelmæssig, og at det egentlig kun er formelle Ind-
vendinger, der kunne gjøres imod den Ansæt-
telsesmaade, der nu finder Sted.

Milling: Jeg beklager, at den høitag-
te Minister afgiver en saadan Erklæring,
men jeg vil dog henstille Sagen til hans nær-
ere Overveelse. — Naar jeg har begjært
Saget, har det nærmest med Hensyn til de Ytrin-
ger, der ere fremkomne fra ærede Medlemmer,
saa vel som fra den Afd. Landsthingsmand for
Ade-Kreds (Simons), som yttrede sig ligeover-
for mine tidligere Udtalelser. Naar jeg ud-
talt, at der blev 10 Tiendetager til at afgive
deres Votum med Hensyn til Capitelstartens
Ansættelse, saa udtalte han derimod, at Herreds-
fogden ikke kunde anses som Tiendetager; det
glæder mig imidlertid, at han dog indrømmede,
at Herredsfogden har Indtægter, som for en-
deel ere fastsatte efter Capitelstarten; dette skal
jeg derfor ikke videre imødegaae. Den ærede
Landsthingsmand for 10de Kreds (Rehmann)
talte mig for den Velvillie, hvormed jeg lyt-
tede til ham, og for den Opmerksomhed, jeg
stjænkede hans Foredrag. Jeg vedt nu ikke,

om det var i en spjænde eller i en alvorlig
Tone, han udtalte dette, jeg skal ikke kunne
sige det; men saameget vil jeg ligefrem sige,
at jeg virkelig lægger nøie Mærke til, hvad den
ærede Landsthingsmand udtaler; imidlertid skal
jeg heller ikke forfølge, at jeg før har staaet
ham meget nærmere end nu og i mange Hens-
seender fulgt ham, hvad jeg nu ikke kan gjøre;
dog dette ligger ikke for ved denne Sag.
Den ærede Landsthingsmand udtalte blandt
Andet, at det var en Forbedring, at der var
kommet eet Medlem til; men, selv om det var
en Forbedring, saa vil jeg spørge: Hvorledes
er det da praktisk anvendeligt, og vil der ikke
opstaae en Vanfærlighed ogsaa paa denne Maade?
Jeg vil bede det ærede Thing lægge Mærke til,
at Præsterne her ere udsatte for en skarp Be-
dømmelse, de ere udsatte for at komme i Splid
med deres Menigheder. Ifølge Forslaget skal
et Medlem vælges af Sogneforstanderskabet
entent af dets egne Medlemmer eller ogsaa i
Efterskiftet, hvilket Valg gjælder for tre Aar
ad Gangen; men det er ikke sagt, om Ved-
kommende skal modtage Valget, eller om han
kan afslaae sig derfor. Jeg for mit Vedkom-
mende har ikke lyst til at modtage et saadant
Valg, om det faldt paa mig. Jeg troer, at der
vil kunne siges Meget imod, at en Enkelt saa-
ledes skal staae ligeoverfor To og afgive sit
Votum, thi det vil blive kritiseret ikke paa een,
men paa flere Maader. Naar den ærede Lands-
thingsmand ogsaa har sagt, at han haabede, jeg
vilde indrømme, hvad jeg tidligere har udtalt,
nemlig, at Præsternes Angivelser til Capitel-
starten i Almindelighed være høiere end Her-
redsfogdernes Indsiglinger, og naar han saa
deri vilde lægge, at jeg skulde være enig med
ham i at betragte Herredsfogden som en Re-
præsentant for Tiendebøerne, da kan jeg ikke
indrømme dette. Jeg kan heller ikke indrømme,
hvad den ærede Landsthingsmand tillod sig at
udtale, og som jeg vel vil bede det ærede Thing
lægge Mærke til; skønt det rigtignok er en
Sag, der for mig er noget tvivlsomt,
nemlig, at, naar Borgrepræsentanterne skulde
indgive deres Beretning om Capitelstar-
ten, saa var det dog Tilfældet, at flere af
dem være Kjøbmænd, og for en Kjøbmand
maatte det dog ligefrem være et Interesse-